

prima instanță: A.Catană
instanța de apel: V.Pruteanu, M.Guzun, I.Cimpoi

dosarul nr. 3ra-247/14

Î N C H E I E R E

05 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului,

judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva, Valentina Clevadi

examinînd chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Simon Anatolie, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Simon Anatolie împotriva Ministerului Apărării privind contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2013 prin care a fost respins apelul declarat de Simon Anatolie și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun.Chișinău din 22 august 2013,

c o n s t a t ă

La 10 ianuarie 2013 Simon Anatolie a depus cerere de chemare în judecată împotriva Ministerului Apărării privind contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că, la 12 martie 2003 a încheiat cu Ministerul Apărării contract de îndeplinire a serviciului militar prin contract în Armata Națională a Republicii Moldova.

Menționează că unul din drepturile militarilor și membrilor familiilor lor, îl constituie dreptul la asigurarea cu spațiu locativ din contul structurii militare. Astfel, la 06.04.2007 a depus raport, prin care a solicitat să fie asigurat cu spațiul locativ conform normelor stabilite - apartament cu 1 odaie din contul Ministerului Apărării.

Ulterior, la 22.08.2008 a depus un nou raport în care a solicitat de a fi inclus în lista militarilor care necesită asigurare cu spațiu locativ conform normelor stabilite - 2 odăi din contul Ministerului Apărării în legătură cu nașterea în anul 2008 a fiicei Otilia.

Conform raportului depus a fost inclus în lista generală a militarilor ce necesită asigurare cu spațiul locativ în garnizoana Chișinău, fapt confirmat prin certificatul nr.72/346 din 26.11.2012, eliberat de către șeful Direcție cazare, construcții și evidență a Departamentului Dotării.

Indică reclamantul, că legislația în vigoare la data semnării de către el a contractului de îndeplinire a serviciului militar, prevedea că ofițerii urmau să fie asigurați cu spațiu locativ în termen de un an de la data semnării contractului, sergenții în termen de trei ani, iar persoanele din efectivul de soldați în termen de cinci ani de serviciu militar neîntrerupt. Până în prezent cu spațiul locativ, nu a fost asigurat. Din data luării la evidență pentru acordarea spațiului locativ din contul Ministerului Apărării - 06.04.2007, s-a adresat verbal de nenumărate ori de a fi asigurat cu spațiu locativ conform raportului depus, dar de fiecare dată sub diferite pretexte persoanele responsabile de asigurarea militarilor cu spațiu locativ se eschivau de la onorarea obligațiilor contractuale.

La 15.11.2012 a adresat o petiție Ministrului Apărării, în care a solicitat să fie asigurat cu spațiu locativ - apartament cu 2 odăi, iar la 11.12.2012 a primit răspunsul nr.70/1348, prin care i s-a comunicat că legea la care s-a referit a fost abrogată, iar la moment Ministerul Apărării nu-l poate asigura cu spațiu locativ solicitat.

Reclamantul nu este de acord cu răspunsul dat, indicînd în acest sens, că conform prevederilor Codului civil, Legea civilă nu are caracter retroactiv, iar în cazul relațiilor juridice contractuale în curs de realizare la data intrării în vigoare a legii noi, legea veche va continua să guverneze natura și întinderea drepturilor și obligațiilor părților.

Solicită reclamantul, obligarea Ministerului Apărării să-l asigure cu spațiu locativ- apartament cu două odăi în mun. Chișinău.

Prin hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 august 2013 acțiunea a fost respinsă ca nefondată.

Nefiind de acord cu hotărîrea primei instanțe, Simon Anatol a contestat-o cu apel.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 11 decembrie 2013 a fost respins apelul declarat de Simon Anatolie și menținută hotărîrea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 22 august 2013.

La 15 ianuarie 2014 Simon Anatolie a declarat recurs, solicitînd admiterea recursului, casarea hotărîrilor judecătorești și emiterea unei noi hotărîri prin care acțiunea să fie admisă.

În susținerea recursului s-a invocat că atât hotărîrea primei instanțe, cît și decizia instanței de apel sunt neîntemeiate și ilegale, deoarece a fost emisă cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material, în consecință concluziile expuse în hotărîri fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii.

Menționează recurentul că din lipsă de imposibilitate de a participa la ședința de judecată în prima instanță, ședința s-a desfășurat în lipsa lui, fiind încălcat astfel principiul egalității armelor și dreptul la un proces echitabil.

Verificînd legalitatea hotărîrilor contestate, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia că recursul

declarat de către Simon Anatolie urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu prevederile art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sînt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

În conformitate cu art. 432 alin. (3) CPC, se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Alin. (4) al articolului menționat prevede că, săvîrșirea altor încălcări decît cele indicate la alin.(3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Simon Anatolie este declarativ și nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC, care să justifice afirmația de ilegalitate a deciziei instanței de apel.

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că instanțele de judecată au examinat pricina sub toate aspectele, cu respectarea normelor de drept material ce guvernează raportul juridic litigios, și

apreciind probele administrate în conformitate cu prevederile art.130 CPC, au pronunțat o hotărîre legală și întemeiată.

Instanța de recurs reiterează și faptul că conform articolului 13 din Convenția Europeană recursul trebuie să fie unul "efectiv", atît în practică, cît și în drept. Un astfel de recurs este cerut pentru pretențiile care pot fi considerate ca fiind „serioase și legitime” conform Convenției (*a se vedea Mitropolia Basarabiei și alții vs. Moldova, nr.45701/99, §137, ECHR 2001-XII*).

Astfel, reieșind din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, atît prima instanță, cît și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate, au aplicat corect normele de drept material și procesual, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Simon Anatolie, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin.(2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Simon Anatolie se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Valentina Clevadi